

1850-10-09

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
København

Omtalte personer:
Susette Maribo
Georgia Skovgaard
Wilhelmine Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 37 nr. 4

DOKUMENTINDHOLD

Georgia skriver om sorgen over at have mistet sin fætter, Ernesto Dalgas, som faldt i det slesvig-holstenske oprør i marts 1848. Hun trøster sig med, at han faldt for fædrelandet.

TRANSSKRIFTION

Skovgaard – Museet Mappe 37-4

Kjøbenhavn den 9d. Okt. 1850

Du har Ret, Kjære Mine! at naar du tænker, at jeg er bedrøvet, men derimod er det galt tænkt, at jeg ikke skulde have Lyst til at skrive, det maatte man da være i meget høi Grad, naar man ikke skulde have en eneste Smule at sige sine gode Venner. Ernestos død har gjort mig meget ondt fordi jeg holdt af [ham] og var især i Sommer kommet til det, ved at læse hans Breve, men især smærtede det mig for Sysettes Skyld, det var hendes kjæreste Broder og hun vil savne ham meget; det er saa tungt at se sine Venner bedrøvede, uden at have Magt til engang at lindre Smerterne. For mig gør de jo slet ingen videre Forandring, jeg har aldrig levet meget sammen med ham, han var kun lidet omgjængelig, uden for sine aller Nærmeste; der var noget Mørkt over ham, som dog meget havde tabt sig i [?Feldten] som han var

-2-

bleven langt livsgladere og friskere end før. Men derfor maa I ikke tænke Eder mig anderledes end alletider, det vil egentlig sige, at sorgfri er jo ingen, og det har jeg heller aldrig været, endskjønt faa vist have været saa lykkelige som jeg, men det ligger meget mere i, at der altid har været en mageløs Fred i mit Hjem, end i at ikke nok fyldtelig haarde Slag har rørt mig. I den samme Glæde og Lykke, som jeg har følt siden jeg blev forlovet, føler jeg jo endnu, og saare stærkere end svagere, og saalænge jeg saa have Sund og Rask kan I roligt tænke Eder mig tilfreds og lykkelig. Du maa dog ikke tro, at jeg har skrevet dette af Utaknemlighed, for det glæder mig saa meget at I tænker saa kjærligt paa mig, men kun fordi jeg ikke vilde have Du skulde tænke dig mig saa nedslaaet over hans Død, som det lød paa i dit Brev. Der er endnu én Ting der for mig gjør Sorgen næsten til Glæde, det er at det var for Fædrelandets skyld vi mistede ham, der gives ikke større

-3-

Glæde paa Jorden for os Qvinder [end] at give dem liv vi har kjær til Fædrelandets Forsvar, selv om det koster deres Liv, og jo kjærere de er os, jo større er Glæden. Du kan maaske ikke forstaa mig, men det er dog

alvorligt følt og ikke letsindige Ord, at jeg for Danmarks Frelse, vilde give ham jeg har kjærest af Alle og med Guds Hjælp bære Savnet med Glæde. Det er rart at Du saa roligt ser Vinteren i stor i møde, der [er] ogsaa kun en Maade at leve glad og tilfreds paa, det er ved at tage Livet som det er, ved at virke, det bedste man kan i sit Hjem, og i nøisomhed leve sammen med sine Omgivelser og ikke lave sig Billeder af noget Langt bedre, og søge efter noget Andet end hvad man har, saa bliver man aldrig lykkelig, men [selv] om man opnaar sine Ønsker, der vil da bestandig opstaa nye, og Sjælen faar aldrig Ro.

Du synes maaske at mit Brev er bleven alt for alvorligt, men ser du? Saadan er jeg i Grunden, lykkelig og inderlig glad over alt det Gode Gud har givet [mig], men ogsaa altid alvorlig i Hjertet, Skovgaard siger det ogsaa "jeg lover ikke

-4-

jeg kunde holde saa meget af dig, naar du ikke havde den alvor" og dog synes jeg tidt at jeg maa kjede ham derimod:

Hils din Moder meget fra mig, og siig at der er meget lunt og godt Inde hos ham naar han lukker Dørene til de andre Stuer og tager de store Sko du nok ved, frem. Han har ogsaa flyttet sin Seng in i den stue til Gaarden, hvor der er

-5-

Sol, saa hun kan tro, der bliver bliver bedre end i de to kolde Stuer han før havde.

Din Georgia

Kjöbenhavn den 9de Okt.
1880

Det var det, kjære Hone! at naar
Du tænker, at jeg er bedrøvet, saa
erimod er det godt tænkt, at jeg
ikke skulde have Lyft til at skri-
ve, det maatte være Du selv
i meget for Gode, naar man ikke
skulde have anseet. Du la at jeg
saa godt Mener. Enestaa vil
for give mig meget godt for:
jeg fuldt af ^{for} mig selv i Poesi
kommet til det, med at løse for
Brev; men især forvædet det mig
for Lyfthens Skyld, det var for det
kjære Brev og for det som
for meget; det er for langt,
at jeg ikke Mener bedrøvet,
saa at for Mængde til at gøre
at blive Poesien. Du mig
give det for at ingen videre for-
væring, jeg for aldrig læst ma-
get sammen med for, for naar den
lidt unøjagtig, inden for sine
aller Kærreste; det var meget Mængde
over for, for dog meget for
det sig i Liden, for for

Det var det, kjære Hone!
erimod er det godt tænkt,
at jeg ikke skulde have Lyft
til at skrive, det maatte
være Du selv i meget for
Gode, naar man ikke skulde
have anseet. Du la at jeg
saa godt Mener. Enestaa vil
for give mig meget godt for:
jeg fuldt af mig selv i Poesi
kommet til det, med at løse
for Brev; men især forvædet
det mig for Lyfthens Skyld,
det var for det kjære Brev
og for det som for meget;
det er for langt, at jeg ikke
Mener bedrøvet, saa at for
Mængde til at gøre at blive
Poesien. Du mig give det for
at ingen videre forværing,
jeg for aldrig læst meget
sammen med for, for naar
den lidt unøjagtig, inden for
sine aller Kærreste; det var
meget Mængde over for, for
dog meget for det sig i Liden,
for for

[illegible]

jeg kunde folde for meget af d. g. navn
 da de gamle se blev. Og jeg signede jeg
 lidt at jeg man havde for dem.

5

Samson W. Skovgaard

Frederiksborg

20 15

5

36 3 11

4

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 37 Nr. 4

25 55

skov

LP

26 3 11

Jeg har blot meget for mig, og
 jeg, at der er meget andet og godt
 end det som man kan lide at se
 det er nok mere end jeg har
 det er nok mere end jeg har
 det er nok mere end jeg har
 det er nok mere end jeg har